The MORNING STAR

Registered as a Newspaper (Established 1841) Published Every Friday

Vol. 128. JAFFNA, FRIDAY, FEBRUARY 9TH, 1968. No. 6.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Rates

Subscriptions :

Inland Rs. 15·00 per year

Foreign Rs. 20·00 " "

Single copy 40 cts. (including postage)

Advertisement :

On application

In Memoriam :

Rs. 12·50 per insertion (within 4 inches)

Order Nisi :

Rs. 15·00 for two insertions (within 6 inches)

Notice

Please Address :

(1) All Editorial matter (excluding news) for the English pages) to : The Editor, The *Morning Star*, Vaddukoddai.

(2) All news to the News Editor Vaddukoddai.

(3) All Editorial matter for the Tamil pages to : The Tamil Editor, The *Morning Star*, Parsonage, Alaveddy.

(4) All Business correspondence re Advertisements and Subscriptions and all remittances to :

The Manager, The *Morning Star* — A. Kadirgamar, Esq. College Lane, Vaddukoddai.

Calendar of Events

February 11 :

Hospital Sunday. Special Service at the C. S. I. Church, Manipay, at 6 p. m.

February 16 :

Gospel Business Men's Fellowship's Public Meeting at the Jaffna Y. M. C. A. at 6 p. m.

O

NAVALY CHURCH

At the Annual General Meeting of the Navaly Church C. S. I., held on the 29th of January, the following officers were elected for 1968 :-

Secretary : Mr. E. A. Arnold

Treasurer : Mr. J. Sinappah, J. P.

Sunday School Superintendent : Mr. A. W. Gnanasigamany.

Bible Class Superintendent : Mr. A. M. Aseervatham.

Delegates to the Diocesan Council :
1. Mr. W. N. Thevahadadcham
2. Mr. A. W. Gnanasigamany.

JAFFNA Y. M. C. A. SPONSORS F. G. B. M. F. I.

A team of 19 from the Full Gospel Business Men's Fellowship International — America, will arrive in Ceylon in mid February. They are on a World Tour and will visit Europe, Middle East and India before they come to Ceylon. The team consists of laymen from various Christian denominations and are led by Lawyer Evangelist Herbert Mjorud, Lutheran, now in full time deliverance ministry. In Ceylon they will testify and witness to the secret of their success as Businessmen.

Three members of the team led by Herbert Mjorud will be in Jaffna on the 16th inst. and there will be a Public Meeting under the auspices of the Jaffna Y. M. C. A. at 6 p. m. the same day at the Y. M. C. A. Hall.

Last week-end, the President of the Ceylon Chapter, Mr. Frank Williams, and the Secretary, Mr. Tissa Weerasinghe, were in Jaffna making the necessary arrangements. They are very hopeful that the churches in Jaffna will readily respond to this visit, and make it a very successful venture. The Religious Work Committee of the Y. M. C. A. is making all arrangements.

J. D. C. S. I. WORK CAMP

The Youth Work Camp of the J. D. C. S. I. — from 5 p. m. February 3 through lunch, on February 6 was a great success. Mrs. S. T. Aseervatham, Chairman of the Religious Education Board, was Director; Dr. (Mrs.) Sethuraja of McLeod Hospital was the Convener. Some fifty-five young people attended, most effectively concentrating their labour-efforts on the Women's Centre.

The young men slept at the Ashram, while the young women shared the new hostel at the Centre with the resident young women. Meals and talks were at the Centre, with an early morning Sunday Communion Service at the Ashram.

Those who lectured and led discussion groups were : Mr. C. P. Jacob, Supervisor of the Prisons, Jaffna; Dr. W. L. Jeyasingam, President of the Jaffna College, Undergraduate Department; Dr. V. Benjamin of the Jaffna Hospital; Mr. Ambikai, teacher at Tellippalai; Dr. Arunachalam, a psychiatrist; and the Revs. (Sevak) S. Selvaratnam, Messrs. C. B. Davinck and A. Kadirgamar helped.

The work project was the cleaning, repairing, and white-washing of "Packiavasam". It was the original little house of the coconut plantation when the Mathers first bought the property. It had been used lately for a residence for some of the Weavers. Now that they are all over in the new hostel, "Packiavasam" was freed to be made into a home for the older women of the community, now three in number. This was the big job, but a dead tree was cut down, weeds pulled up, rubbish burned, furniture painted. In all this the girls of the Centre participated, as well as in many of the meetings, the Camp Fire, the Entertainment.

The actual work hours per person totalled only 7½, but this multiplied by 55 makes 412½ enthusiastic work hours, with directed and profitable. The Board of Management of the Centre holds its annual meeting February 12. One order of business will be to admire the results of this week-end Shramadana.

CEYLON - AMERICA SOCIETY

The Ceylon - America Society, Jaffna, started its new year, and its new regime on Poya Tuesday, February 6, at 4·30 p. m. in Trimmer Hall, when it gave a party for the Peace Corps Volunteers, for Mr. and Mrs. Glenn Y comb of Jaffna College, and Miss Judy Douglas of Palaly Teachers' Training College (V. S. O.)

It was a sad fact that of the 7 P. C. V's., Mr. Richard Giel, and Mr. Robert Malinow were absent because of their isolation in the distant Educated Youth Farm Scheme five miles beyond Dharmapuram, and work under the Irrigation Office, Vavunikulam via Mankulam; Miss Martha McLanahan because of attendance at a Conference on Nutrition in Colombo; and Mr. Robert and Ann Job because Bob was ill in Colombo. However, Ted Deucher with his guitar and folk songs, and Dennis Guttsman with his professional playing on the harmonica ably represented the group. Mrs. Rajalingam sang a beautiful Carnatic song. Mr. Marcus Navaratnarajah, Youth Secretary of the Jaffna Y. M. C. A., led the group of 75 in enthusiastic community singing.

Of course there was tea, under the supervision of Miss Ruby Appadurai, with Mrs. I. P. Thuraiyatnam, past President's wife, and Mrs. Arasaratnam, the present President's wife, helping. Mr. J. G. Arasaratnam welcomed the group, and the Secretary, Mr. Srinivasan, Principal of Arthur Hindu College, Neervely, thanked them and said farewell.

There were 16 Ceylonese present who had studied or travelled in the U. S. A. The earliest to return would be Miss Parvathy Sittampalam, flying off to N. Y. City, February 20.

APPRECIATION

President Ferdinand E. Marcos, of the Philippines has written to a well-known lawyer in Kuala Lumpur, Dato R. P. S. Rajasooria, author of "Three Decades of Malayan Trials" thanking him for presenting him with a copy of the book.

The book was handed to President Marcos by Mr. Rajasooria during the latter's five-day official visit to Malaysia.

In his letter to Dato Rajasooria the President said : "This is just to let you know how much I appreciate your thoughtfulness ....."

"You can be sure I will treasure it as a memento of my State visit to Malaysia and will include it in my private library in Malacanang Palace.

"With this go my sincere gratitude and cordial best wishes", the letter added.

CEYLONESE CONGRESS TO EXPAND

The Malayan-Ceylonese Congress is going ahead with its own expansion plan. The decision was taken at a meeting recently in Kuala Lumpur. Its President, Mr. M. W. Navaratnam, said, it had no quarrel with the Ceylon Federation of Malaya. He quoted from a letter by Dato R. P. S. Rajasooria, a founder of the Federation, in the Berita Ceylonese official publication of the M. C. C.

Mr. Navaratnam said that, according to Dato Rajasooria's letter, the conduct of the affairs of the Federation by its President and Secretary was ultra vires. It had not held a general meeting for eight years.

F. G. B. M. F. I.

(FULL GOSPEL BUSINESS MEN'S FELLOWSHIP INTERNATIONAL)

Public Meeting

under the auspices of the

JAFFNA Y. M. C. A.

Date : 16th February, 1968.

Time : 6 p. m.

Place : Jaffna Y. M. C. A.

Chief Speaker : Lutheran Evangelist HERBERT MJORUD (Former Lawyer.)

(All are cordially invited.)

UNION WITH THE ROMAN CATHOLIC CHURCH

By the Rev. Dr. James S. Mather

II

In this Movement for the Union of the Roman Catholic Church with the Churches of the Protestant group, one sees clearly the silent working of the Holy Spirit, about Whom our Lord said, "He will guide you into all truth", St. John's Gospel 16 : 3. Yes, certainly, He is guiding us today, though our eyes are dim with fears and unbelief, and the path we do not see clearly. The great need now is utter dependence upon our Divine Guide. Already, we observe He has led us into inter-denominational co-operation, as it has never happened earlier, though on a small scale. For instance, for the first time in the history of Ceylon, we had that great "Joint Service of Prayer for Church Unity", on 25th January, 1968 in St Lucia's Cathedral, here in Colombo, to which I referred in my first article. Earlier, during Christmas, all over Ceylon, in a number of places, we had joint celebrations. Before that, during Lent, we had joint services in several centres.

This Movement is not confined to Ceylon. Last week, I read in the *Daily Telegraph* (London daily paper), of 5th January, 1968, that in Dorridge, Warwickshire, Roman Catholic, Anglican, Methodist, and Congregational Ministers and Priests have combined, and conducted a parish magazine, "The Dorridge Vine". The local people were so interested in it and wanted to encourage it, that they booked £ 500 worth of advertising space, so that the Magazine easily paid its way. To enroll subscribers, members of the Churches went from house to house, in twos, and each couple represented two different Denominations. This "Unity Plan", the Paper said, had earned for Dorridge, the name of "Britain's Ecumenical Town".

Students of the Bible know that St. Paul used the word "ecclesia", about sixty times in his Epistles. Sometimes, he used the word in the singular, as in Romans 16 : 1; Philippians 3 : 6; Ephesians 3 : 10, 21; 1 : 22, 24; Colossians 4 : 16; and sometimes he used the word in the plural (Churches), as in Romans 16 : 4; 1 Corinthians 16 : 1; Galatians 1 : 2; II Corinthians 8 : 1, 23, 24; 11 : 28. In our Church Union in Ceylon, let us have the Church, as well as Churches, Unity in Diversity, no absorption of one, by any other. The Church is the Body of Christ, as the Bible teaches. In a body, there is unity, all parts are united into one, but the parts of the body are different from one another : bones are so different from one another, in size, shape, etc. So, are the other parts. In the Church of Christ in Lanka, let every Denomination, including our dear good friends of the Pentecostal Mission and of the Assembly of God, be a member, each helping and strengthening the other, and all jointly serving Jesus Christ our common Saviour and Lord, and serving our country as God's servant, even as the Church of Christ is God's servant to the Nation wherever she exists.

Our common problems should be tackled jointly, if our Churches should not suffer severe losses as in the past. Besides, the unfinished task before us is vast, and complicated; and we need joint action, we need one another because there is much each Church can contribute into a common pool, as well as can learn from the other Churches. Above all, the Bible teaches us that the Church should not be divided, and this [illegible] should be united in hand, [illegible] united Church.

Devotional

FAITH AND PATIENCE

"My brethren count it all joy when ye fall into divers temptations, knowing this, that the trying of your faith worketh patience. But let patience have her perfect work, that ye may be perfect and entire, wanting nothing" — Jas. 1 : 2 - 4.

"But he that shall endure unto the end, the same shall be saved." — Mat. 24 : 13, 10 : 22.

Faith is feeble without patience having her perfect work. In fact, patience strengthens faith and makes it to grow ; whereas lack of patience weakens faith and finally causes its death. When patience has her perfect work, then faith becomes perfect and transforms man and he becomes 'perfect and entire, wanting nothing'. "The just shall live by faith" is what the prophet, Habakkuk, learnt from God, and St. Paul makes capital use of it in three of his epistles. The prophet let 'patience have her perfect work' in him so that he came to a point where faith had perfected his character and made him declare triumphantly, "Although the fig tree shall not blossom....., yet I will rejoice in the Lord, I will joy in the God of my salvation....."

— Hab. 3 : 17 - 19.

Let me illustrate the place of patience in faith by three examples from the Bible, two from the Old Testament and one from the New. Abraham the father of faith, David the very embodiment of patience, a man after God's own heart, and Paul, the great exponent of Christ.

Rome was not built in a day. Abram did not all of a sudden become the father of faith. He had had his lapses and failures, but he learnt from his failures and incidents in his life. He learnt patience in the school of experience.

True it is that he had immense faith to get out of his country, and from his kindred and from his father's house when he was old. But God tested him as soon as he arrived in the land that God showed him. There was a famine there and Abram did not have enough faith to stay on there and wait for God's deliverance from it. Or in other words, he failed to exercise patience and allow God to have his own way and work out his deliverance.

He fled to Egypt to escape the famine. He attempted to solve the problem in his own way and miserably failed. He had other problems in Egypt, which God Himself in His mercy had to solve for him.

When Abram asked God whether Eliezar was to be his heir, He said 'No' and promised a son. He was patient for some time, waiting for the fulfilment of the promise. But soon Satan disturbed his patience and put his own suggestion into the head of Sarah who, like Eve, accepted it rather than waited to see God's unfolding of His plan. Even as his forefather, Adam, listened to Eve, so did Abram to Sarah.

Here again Abram had umpteen trouble after accepting Hagar, Sarah's maid, as his wife. To begin with, the mistress had quarrels with the maid and she blamed Abram for the situation she had been led to, though it was entirely her fault. Again when Isaac was born, there was constant trouble between him and Ishmael. Finally Hagar and Ishmael had to be sent away. Here also God was merciful to advise Abram to accept the suggestion of Sarah.

From these and other incidents Abram learnt that 'patience consisted in a calm waiting for the unfolding of Divine will and providence'. Unless the Christian when faced with trials to his faith exercises patience, he will never allow God to have His own way and work out His will and purpose in allowing those trials to come in his way. Because Abraham had learnt this lesson, his faith had grown to such a pitch that, when God asked him to sacrifice Isaac, he never thought twice before he did so and readily and implicitly obeyed Him Never again did he falter in his faith.

David is the only character in the Old Testament who can be called a prince for patience. He was the very embodiment of patience. God thought of him as a man after His own heart. One of the reasons why He thought of him thus was probably because He knew his capacity for patience, which could have her perfect work and as a result make his character perfect.

His attitude to Saul was exemplary. Saul made three attempts to kill him, even though he knew he was chosen by God to be king of Israel in his stead. There were two occasions when he could have killed Saul, but he refrained from doing so saying that he was the anointed of God. He did not want to make the mistake of helping God to work His plan as did Rebekah and her loving son Jacob. He waited patiently a number of years for God to make the way clear for him to ascend the throne. This is just one example of his patience. Most of the incidents in his life demanded patience and in every case he responded in a remarkable way. A study of this aspect of his life will amply reward the student.

The secret of his patience was that he knew the Lord in whom he believed and could say with Paul, 'I know whom I have believed' (2 Tim. 1 : 13). As such he knew how to pray to Him under all circumstances and have the desire of his heart fulfilled. "Delight thyself also in the Lord and He shall give thee the desires of thine heart" Ps. 37 : 4. In the previous verse he says 'Trust in the Lord and do good'. On second thought he felt trusting in the Lord and doing good were not enough, but he should delight himself in the Lord, as a child delights itself in the mother, if he wished to have the desire of his heart. "And call upon me in the day of trouble. I will deliver thee and thou shall glorify me" (Ps. 50 : 15). This again shows that David knew his Lord was faithful to fulfil promises and therefore could be 'patient in tribulation'.

In the New Testament, though almost every apostle, such as Peter, John, James and Stephen had learnt the secret of patience as being indispensable for the growth of faith, yet Paul can be cited as a supreme example of this trait of Christian character. In his second letter to the Corinthians in a certain context he sums up the sufferings he bore for Christ's sake which show the extent to which he exercised patience..... "In stripes above measure, in prisons more frequent..... Of the Jews five times received I 40 stripes save one Thrice was I beaten with rods once was I stoned, thrice I suffered shipwreck, a night and day have I been in the deep.....in perils of robbers.... in cold and nakedness." 2 Cor. 11 : 23 - 27.

"But he that shall endure unto the end, the same shall be saved." If only we learn to know God, trust in Him and exercise patience. He will grant grace in proportion to our patience. Faith can never grow without patiences and patience we can never have without knowing God and the knowledge of God, we can never gain without studying the Word. "My people are destroyed for lack of knowledge ; because thou hast rejected knowledge, I will also reject thee that thou shalt be no priest to me seeing thou hast forgotten the law of thy God, I will also forget thy children." Hosea 4 : 6. If we want God to remember and bless our children, let us love the Word and study it and, studying it, we shall be enabled to know God, have faith in Him and His promises and exercise patience in our Christian life for God to work out His plan and purpose for it.

K. E. M.

Letter to the Editor

THE NATIONAL ANTHEM

Dear Sir,

Independence Day celebrations remind me of a thought that has been in my mind for a long time.

Why should Tamils insist on singing, 'Namo, Namo Thaye'? Tamil speakers often use the word 'Matha'. Matha and Lanka have a rhyme that is pleasing to the ear But no one must sing 'Thaye', because 'Matha' is a Sanskrit word, and 'Thaye' is pure Tamil.

Against this pedantry, I should like to put forward an argument that seems to me more important than anything else. We are all citizens of one country even though there are two languages, and the National Anthem has to be sung in two languages, but if we are true patriots, then every fellow citizen is a brother, whichever language he speaks. If therefore Tamils and Sinhalese all begin singing together "Namo, Namo Matha," whenever they sing the National Anthem, they can begin and end singing as brothers in unity, even though the languages diverge in the middle.

That to my mind is far more important than pedantic arguments about words.

Yours sincerely
M. V. HUTCHINS.

Karuna Nilayam,
Kilinochchi.

O

FROM FAR AND NEAR

U. S. MOON LANDING NEXT YEAR FORESEEN

Rocket expert Wernher Von Braun has said that "chances are good" that the United States would land astronauts on the moon by late next year. His address before a National Press Club luncheon marked the tenth anniversary of America's first satellite, Explorer One.

The 14 kilogram satellite, which discovered the earth's Van Allen radiation belts, was launched January 31, 1958, by a modified Redstone rocket built by a team under Dr. Von Braun, Director of the Marshall Spaceflight Center at Huntsville, Alabama.

He said the first two Apollo flights have gone so well "we're mildly optimistic we can take a few flights out" of the ten more planned to achieve the lunar goal.

Another speaker Dr. William Pickering, head of NASA's Jet Propulsion Laboratory gave this summary of U. S. and Soviet accomplishments in the first decade of the space age:

	U. S.	U. S. S. R.
Satellites and probes	500	250
Moon probes and landers	13	8
Moon Pictures	100,000	100
Mars and Venus probes	3 successes 1 success in 19	
Man hours in space	2000	500
Man outside capsule	12 hours 20 minutes	

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உதயதாரகை

கிறிஸ்தவ வார இதழ் | Estd. 1841 | [UTHAYATHARAKAI

மலர் 128 | 9—2—1968 | இதழ் 6

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்த ஜனத்துக்கும் இழிவாம்."

பாராட்டுகிறோம்

வரனிச் சபையின் விழிப்பிரவு அரசாங்கத்தின் இனிய கதைப்பிரசங்கம் செய்து கூடியிருந்தோரின் பாராட்டைப் பெற்றார் செல்வி. இந்திராணி பொன்னுத்துரை. இவரது இம் முதல் முயற்சி நன்றாயமைந்ததுப் பாராட்டுகிறோம்.

புதினக் குறிப்புகள்

உலகிலேயே முதன் முதலாக ஜப்பானில் ஓர் இன்குறனல் கம்பெனி ரயிலுக்கும் இன்குறனல் வழங்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. இன்குறனல் கட்டணம் கட்டியதை முதல் ரயிலின் சகல சௌகரியங்களையும் கம்பெனியே கவனித்துக்கொள்ளும். ரயிலுக்குச் சுகவினம் ஏற்படாமல் டாக்டரின் செலவை அது கட்டும். ரயிலுக்கு விபத்து ஏற்பட்டால் நஷ்டஈடு கொடுக்கும். ரயி இறந்துவிட்டாலோ இன்குறனல் தொகை முழுவதையும் கட்டிவிடும்.

○

1814 ம் ஆண்டு நெப்போலியச் சக்கரவர்த்தி தனது தொப்பி கடலில் விழுந்தபோது அதனைக் கடலில் நீந்தச்சென்று எடுத்துக் கொடுத்த வள்ளக்காரனுக்கே அதைப் பரிசாகக் கொடுத்துவிட்டார். இந்தத் தொப்பி பரிசாக நிலே சமயத்தில் 60,000 குபாவாக ஏலத்தில் விலைப்பட்டாயிற்று.

○

1966 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் நடக்கேறிய மாணவ ஆசிரியர் பரீட்சையில் தேர்ச்சியடைந்த சுமார் 8,000 பேருக்கும் வருகிற பங்குனி மாதமுதல் நியமனம் வழங்கப்படவிருக்கிறது. இந்த நியமனத்தை முன்னிட்டு வருகிற சித்திரை மாதம் நடைபெறவிருக்கிற மாணவ ஆசிரியர் பரீட்சை ஆவணிமாதத்திற்குப் பின்போடப்பட்டிருக்கிறது.

○

மேலதிக் தொடர்கம் 500 ஆசிரியர்கள் புதிதாக வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவர் என்ற தெரிகிறது. தமிழ், சிங்கள ஆசிரியதாரதரப்பத்திரம் பெற்ற ஆசிரியர்களே தெரிவுப்படுவர் என்றும் இதற்கான சேர்முகப் பரீட்சை இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறதென்றுந் தெரிகிறது.

○

உடுப்பிட்டி அ. மி. கல்லூரியைச் சேர்ந்த விஞ்ஞான வகுப்பு மாணவர்கள் வகுப்பில் முகாமிட்டு நீரியல் ஆராய்ச்சி செய்தனர்.

இவ்வாராய்ச்சிச் செலவுக்கென அரசாங்கதரல் வழங்கப்பட்ட உபகார நிதியை கல்லூரி அதிபர் திரு. எஸ். எஸ். செல்வத்துரை இவர்களுக்குக் கொடுத்து ஆராய்ச்சியை ஆரம்பித்து வைத்தனர்.

○

தேசிய உயர் கல்விச்சபை, டாக்டர்களின் தொகை போதாதிருப்பதால் டாக்டர்கள் தொகையைக் குறைக்கக் கூடாதெனச் செய்த சிபாரிசின் பயனாய் அரசாங்கம் டாக்டர்கள் தொகையைக் குறைப்பதில்லையென முடிவு செய்யுமெனத் தெரிகிறது.

130 லிருந்து 100 என்ற விகிதத்துக்கு குறைப்பதென முன் நிர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது.

○

இலங்கையில் புறநாடுகளின் உதவியுடன் நிறுவப்பட இருக்கும் 50 மின் தறி நெசவு நிலையங்களில் 2400 மின்தறிகள் வேலை செய்யுமென்றும், மேலும் 4 கோடியார் துணி உற்பத்தி யாக்கப்படுமென்றும் இதனால் 4000 பேருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்குமென்றுந் தெரிகிறது.

○

யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, வவுனியா, மன்னார், குருநாகல், மாத்தறை, பதுளை, இரத்தினபுரி ஆகிய இடங்களிலும் குளிர் சாதன வசதியுள்ள பால் நிலையங்கள் விரைவில் திறக்கப்பட இருக்கின்றன. பாலுணவுத் தட்டுப்பாட்டைச் சமாளிக்கவே பாற்சபை இக்கடவடிக்கை எடுக்க விருக்கிறது.

○

இந்திய அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான ஹிந்துஸ்தான் மெஷீன் டூல்ஸ் நிறுவனத்துக்கும் இலங்கை எஃகுக் கூட்டுத்தாபனத்துக்கும் இடையில் உண்டான முன்று வருடகால ஒப்பந்தப்படி எம். எம். டி. யந்திரங்கள் இலங்கைக்கு ஏற்றுமதியாகும்.

இந்திய அரசாங்கம் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு அளிக்கும் 5 கோடி. கடனுதவித் திட்டத்தின் கீழ் இந்த ஒப்பந்தம் இயங்கும்.

ஏப்பில் விடுமுறை காட்களில் கைதடியில் மீகப் பெரிய அளவில் நிரமதான இயக்கம் ஒன்று நடைபெறவிருக்கிறது தமிழ் சிங்கள ஆசிரியர்கள் இப் பணியில் கூட்டாக ஈடுபடுவர்.

○

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பாக்கிஸ்தானுக்கு சங்கு ஏற்றுமதியாக விருக்கிறது. வட பகுதிச் சங்குக்குப் பாக்கிஸ்தானில் செல்வாக்கிருப்பதாய்த் தெரிகிறது. வட பகுதிக் கடற்றொழிலாளர் சங்க சமாஜம் இதனைக் நிரமமாய் செய்யவிருக்கிறது. இலங்கையில் உள்ள பாகிஸ்தான் இராசப் பிரதிநிதியுடன் இதற்கான ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. இலங்கை அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்தே இவ்வர்த்தகம் நடைபெறும்.

○

சிங்கப்பூர் பாராளுமன்றம் இன்று கலைக்கப்பட்டுத் தேர்தல் நடைபெறவிருக்கிறது.

○

இவ்வருடம் பெரும்போகக் செல் விளைச்சலில் 15 வீதம் அதிகரிப்பு உண்டென்றும் 4 கோடியே 5 இலட்சம் புசல் செல் அறுவடை செய்யப்படலா மென்றுங் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

○

யாழ்ப்பாணத்தில் புதன் கிழமை மாலை கொண்டாடப்பட்ட திருக்குர் ஆனின் 1400 ம் ஆண்டு விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொள்ள வந்த பராளுமன்ற உபசபாநாயகர் சேர் ராஜீக் பீரத் முஸ்லீம் கல்லூரிகளுப் பார்வையிட்டபோது, உஸ்மானியாக் கல்லூரிப் புதிய கட்டிடத்தை விரைவில் முடிக்க வகை செய்யுமாறு அதன் அதிபர் அவரைக் கேட்டுள்ளனர்.

முஸ்லீம்களுக்கென இருகுடியேற்றத் திட்டங்களை (பொம்மை வெளியிலும், பறைச்சேரி வெளியிலும்) நிறுவி முஸ்லீம்களின் வீடில்லாப் பிரச்சனையையும் இட நெருக்கடியையுந் தீர்த்து வைக்க ஏற்றகடவடிக்கை எடுக்க உப சபாநாயகர் வாக்களித்துள்ளார்.

மாவட்ட சபையால் முஸ்லீம்களுக்கு முன்னேற்றமில்லையென வும் அவர் குறிப்பிட்டனர்.

நவீன யாழ்ப்பாணத்தின்

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பாடசாலைகளில் பேசுகிறார் பாடங்கள் சமயம் சார்புடையன வாகையால் யாழ்ப்பாண மக்களின் மார்க்கத்திற்கு விரோதமானது என்ற கொச்சி தோன்றியது. இக்கருத்தினையே மக்களும் ஏற்று மக்களுடைய கல்வியைச் சமயத்தானங்களிடம் விடாது அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுப் பாடசாலைகளை நடத்த வேண்டுமெனக் கூறினர். மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமான துவெனக் கல்வியை ஆக்கிய அரசுக்கு வசதியை அரசாங்கம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென வாதாடினர். அரசாங்கத்தினது செயலில் இது விந்தைபோலவும் இடைக் அவர்களின் மடுவிலையையும் அவரது கிராமப் பகுதி மக்களின் மீது கொண்ட அக்கறையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மடைக் தமிழில் பேச நன்கு பயிற்சி பெற்றிருக்கார். மக்களுடைய குறைபாடுகளை நேரடியாகச் சென்று விசாரித்து அறிந்துகொண்டார். மக்களுடைய உணர்ச்சிகள்பற்றி இரண்டாண்டுக் ஒருமுறை தான் மேற்கொண்ட சுற்றுப் பிரயாணங்களின்மூலம் அறிந்து கொண்டமையால் தீவின் ஏனைய பகுதிகளில் ஏற்பட்ட கலவரங்களைப்போல யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்படாது அவரால் கத்துக் கொள்ள முடிந்தது. 1848 ஆண்டுக் கலவரம் பொன்றையைக் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மக்களுடைய உண்மையான உணர்ச்சிகளை அவர்களுடைய மொழி மூலம் அறிந்துகொள்ள அரசாங்க அதிபர்கள் தவறியமையாகும். அக்குற்றச்சாட்டு மக்கைப் பொறுத்த வரை உபயோகமற்றதாகும். இதனாலே பேஜர் ஸ்கினர் (Major Skinner) என்பவர் இலங்கையில் கைக்கூலி தனிக்கு ஏவிய செல்லிசை உத்தியோகத்தர்கள் காட்டு மக்களினால் அரசிலிருந்தோரால் மாத்திரம் கணிக்கப்பட்டனர் என்றார். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் கடைமையாற்றக் கூடிய தகுதியுடைய அரசாங்க பிரதேசங்களில் செல்வாக்கு பெற்ற மக்களே என உணர்ந்து அவர்களுடைய மொழி மூலம் அறிந்துகொள்ள அரசாங்க அதிபர்கள் தவறியமையாகும். அக்குற்றச்சாட்டு மக்கைப் பொறுத்த வரை உபயோகமற்றதாகும். இதனாலே பேஜர் ஸ்கினர் (Major Skinner) என்பவர் இலங்கையில் கைக்கூலி தனிக்கு ஏவிய செல்லிசை உத்தியோகத்தர்கள் காட்டு மக்களினால் அரசிலிருந்தோரால் மாத்திரம் கணிக்கப்பட்டனர் என்றார். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் கடைமையாற்றக் கூடிய தகுதியுடைய அரசாங்க பிரதேசங்களில் செல்வாக்கு பெற்ற மக்களே என உணர்ந்து அவர்களுடைய மொழி மூலம் அறிந்துகொள்ள செய்தார். மீன்வள், சாயவேர்வி போன்றனவற்றை ஒழித்தார். தபாற் சேவைகள் பொன்றனவற்றை அபிவிருத்தியடையவும் செய்தார்.

யாழ்ப்பாண மக்கள் தமது பொருட்கள் விற்பனை செய்வதற்கு ரயில் வசதிகள் பலவற்றை அமைத்துக் கொடுத்தவர் இவரே. முக்கிய வியாபார நிலையங்களான யாழ்ப்பாணம் பெரிய கடை, சாவகச்சேரி, கண்ணாடி, வல்லுவெட்டி பருத்தித்துறை, சம்பூரான், அச்சுவேலி போன்ற இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சந்தைகள் மூலம் அவர் கண்டது முயற்சியால் தோன்றியவை.

இவர் ஒரு எடுக்சாரதிகாரியாக உடுத்து கொண்டாலும் யாழ்ப்பாண மக்களினது மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்தமையினால் அவரை யாழ்ப்பாண மக்கள். "யாழ்ப்பாண இராசா" என அழைத்தார்கள். இவர் குதிரை வண்டியில் செல்லும்பொழுது ஒரு மனைவி பலவி வருவதுபோலவே செல்வார். வீதியில் பேசுகின்றவர்கள் ஒதுங்கி விழிப்பேண்டும். அரசாங்கத்தில் உயர் பதவி கிடைத்தபொழுதும் அரசாவுக்கு கணக்காய்வாளராகவும், பின்னர் குடிபெற்ற காட்டுக் காரியாதிகாரியாகவும் பதவி ஏற்றுக் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபொழுதும் அவைகளை ஏற்காமல் யாழ்ப்பாணத்தில் "ஆட்சி செய்ய" விரும்பியமைக்கு விளக்கம் கூற முடியாதாயினும் அவரது நிலைமக் யாழ்ப்பாணத்திற்கு நன்மை பயந்தேன்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

கிறிஸ்து நீரே

(ஜேன் ரெட்னம்)

மண்ணைப் படைத்தவர் நீரே மண்ணினைப் பிடித்தவர் நீரே
விண்ணைப் படைத்தவர் நீரே விண்ணுளியானவர் நீரே
நன்னயம் மெழுந்தவர் நீரே நல்லதென்றாந்தவர் நீரே
அன்னல் நிறிஸ்தென வந்த ஆயனும் நேயனும் நீரே.

இன்றுமிருப்பவர் நீரே என்றுமிருப்பவர் நீரே
அன்றுமிருந்தவர் நீரே ஆதாமைப் படைத்தவர் நீரே
நன்றென வாழிராகாமை நாடியழைத்தவர் நீரே
என்றன மீட்டிட வந்த ஏசுக் நிறிஸ்துவும் நீரே.

அற்புதம் செய்தவர் நீரே அன்பு மொழித்தவர் நீரே
வெற்றி யடைந்தவர் நீரே வேதமுரைத்தவர் நீரே
குற்ற மில்லாதவர் நீரே குருவென வந்தவர் நீரே
கற்றுடன் ஒரு மனிஷீதே சொன்மழை பொழிந்தவர் நீரே.

ஆணியை ஏற்றவர் நீரே ஆவியை சொந்தவர் நீரே
பாணியும் இரத்தமும் சிந்தப் பாவனைபட்டவர் நீரே
பாரச் சிலுவையின் மீதே ஜீவனை விட்டவர் நீரே
பரமபிதாச் சித்தம் செய்ய பணியுடன் சென்றவர் நீரே.

உயிருடன் எழுந்தவர் நீரே உயிர்களுக் குறுதுணை நீரே
பயிர் எனும் சபைக்குயிர் நீரே பரிசுத்த ஆவியும் நீரே
மீளவும் வருபவர் நீரே ஆண்டவர் [illegible]
உயிருடன் உடலுடன் வின்[illegible]

அமெரிக்கா வெளியேற வேண்டும்!

சென்றவாரம் வியற்நாமில் நடைபெற்ற உக்கிரமான போர் உலகத்தை நடுநடுங்க வைத்தது. அமெரிக்க ஆதரவாளரிக் கோட்டையாக விளங்கிய சைகன்நகரை வியட்காங் வீரர் கைப்பற்றிச் சிறிது நேரம் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்ததைக் கண்டு பலர் ஆச்சரியப் படுகின்றனர். வியற்நாமில் யார் யாருக் கிடையில் போர் நடக்கிறதென்று விளங்கவில்லையே என அங்கலாய்ப்பவரின்றனர் எனினும் சென்றவாரச் சண்டைகள் உலகத்திற்குப் பல உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. வியற்நாம் மக்கள் அமெரிக்கரின் பீரசன்னத்தை விரும்பவில்லையென்பது அவற்றுள் தலையாயது. பேராசிரியர் தொயின்பீ இரண்டு வருடங்களுக்முன் கட்டிக் காட்டியதுபோல் வியட்காங் என்பவர்கள் வடவியற்நாமின் கூலியில் இயங்கும் பயங்கரவாதிகள் அல்லர். அவர்கள் தென் வியற்நாம் மக்களேயாவர். அமெரிக்கர் அதனை மறுக்கப் பல விடயங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறது. வியட்காங் வீரர் கம்போடியா, லாவோஸ் போன்ற நாடுகளில் இருந்து படை நடத்தி வந்தனர். சமீபத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலில் வியற்நாம் மக்கள் எங்கள் கொள்கைக்கே ஆதரவு நல்குவதாகக் காட்டியுள்ளனர். வியட்காங் படையிலிருந்து பிரிந்து நமது பக்கம் வந்தன்வர சேனைகளைப் பார்ரி என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறது. இவற்றுள் உண்மைகள் இல்லாமலில்லை. ஆனால் ஹோ, டனங் முதலிய நகரங்கள் முற்றாக வியட்காங் வசம் வந்ததும், அமெரிக்க தூதரலயத்தையே வியட்காங் கைப்பற்றியதும் அமெரிக்காவுக்கு அங்கு செல்வாக்கு இல்லையென்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. வேண்டாத விருந்தாளியாக ஒரு நாட்டில் இருப்பது சுதந்தரத்தின் காவலனுகிய அமெரிக்காவுக்கு அழகல்ல.

அமெரிக்கா தென் வியற்நாமின் அழைப்பின்பேரில் அங்கு சென்றது. அமெரிக்கர் வியற்நாமை விட்டுச் சென்றால் தென் கிழக்காசியாவைச் சீனா கபளீகரம் செய்யச் சில வருடங்களே எடுக்கும் என இராசகோபாலாச்சாரி என்ற அறிஞர் கூறுகின்றார். இதனை மறுக்க முடியாது. அமெரிக்கர் டின் டியம் என்ற சர்வாதிகாரியின் காலத்தில் அழைக்கப்பட்டனர். ஆனால் டியம் ஆட்சி சீர்குலைக்கப்பட்டார். அதற்கவர் கூட்டுக் கொலைப்பட்டார். பொய்ப் பிரசாரத்தாலும், சாதுரியமான பேச்சுக்களினாலும் வடவியற்நாம் வியற்நாமிலுள்ள பொதுக்களை தன் வசப்படுத்தி விட்டது. டான்ஞ்லேம் ஹோவிலுள்ள வீரக்நிலையைப் பாருங்கள். எனவே இன்று பெருந் தொகையான வியட்நாம் மக்கள் அமெரிக்க கொள்கைக்கு ஆதரவு நல்கவில்லையென்பது புரிகிறது. சீனாவின் ஆதிக்க வெறியைத் தடுத்து நிறுத்த அமெரிக்கா தொடர்ந்து போர்புரிய வேண்டுமென்பது தர்க்கரீதியான பேச்சல்ல சீனா பெருவெறுவது ஆசியாவுக்கு ஆபத்தெனினும் அநற்காக நிரபராதிகளான வியற்நாம் மக்மேச் சுட்டுத் தள்ளுவதா? வியட்நாம் படையொன்றுமல்லவது சீன தரப்புடன் இருந்தகாக இறுவரை கூறப்படவில்லை எனவே காட்டு மக்கள் கிளர்ச்சி செய்கின்றனர் என்றே முடிவு கட்டவேண்டியிருக்கிறது. சீனாவின் ஆதிக்கம் பெருகினால் அதன் வரலாற்று

அரியேந் திருமர்

நியதியென ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

அர்த்தமற்ற இந்தப் போரில் ஆயிரக்கணக்கான அமெரிக்கரும் ஆசிய மக்களும் உயிர் துறந்தனர். ஆசிய மக்களுக்காக வருந்தும் நாம், பலலாயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் இருக்கும் தம் வீட்டையும் அருமை மனைவியரையும் பிள்ளைகளையும் பிரிந்து நித்தம் கண்ணீர் வடிக்கும் அமெரிக்க சிறுபாய்களுக்காவும் கண்ணீர் துடைத்துக் கொள்கிறோம். அவனுக்கு மட்டும் உயிரின்மேல் ஆசையில்லையா என்ன? இந்தத் துன்பதைச் சகிக்கமாட்டாது அமெரிக்க மக்கள் போருக்கெதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றனர். அவர்கள் ஆசை நிறைவேறுமா?

"யுத்த அலையில் வீரக்கள் அணிந்த கழறும் இந்தத் தோய்ந்த உடுப்பும் அக்கினியிலே போடப்படும்! இனி ஜனத்தோடு விரோதமாய் ஜனம் பட்டயம் எடுப்பதுமில்லை, அவர்கள் யுத்தந்தைக் கற்பதுமில்லை" என்று அவர்கள் இறைவனை வேண்டுகின்றனர்.

அமெரிக்கா வெளியேறட்டும். போர் ஓழியட்டும்.

பலதும் பத்தும்

(பேற்றம்மா)

"படிப்பது நேவாரம்
இடிப்பது சிவன் கோயில்"

இந்தமிழ் முது மொழிக்கு நேரான புது மொழி ஒன்றும் உண்டு. அதுதான், "கோருவது தமிழ் உரிமை, பேசுவதோ ஆங்கிலம்." இப்புது மொழிக்கு இலக்கணமாக வாழ்பவர் வேறு யாருமல்ல, தமிழ் உரிமைக்காக களம் பல கண்டு, நியாயம் பல புரிந்தவர்கள் என்று தம்மைத்தாமே தேர்தல் மேடைகளில் வைத்துத் தமிழின் காவலர்களாகக் காட்டிக் கொள்ளும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்தாம், தமிழ் மொழிக்குச் சம அந்தஸ்துப் பெறப் போராட்டம் நடத்திய இந்த மாவீரர்கள் சனப் பிரதிநிதிகள் சபையிலும், மேல் சபையிலும் தமிழில் பேசத் துணிகிறார்கள் ; கூக்கிறார்கள். இதனால் தமிழிப் பதவிகளே கேக்கப்படுகின்றன.

ஹன்சாட் தமிழ் அறிக்கை யாளர்களில் ஒருவர் சபைத்தில் ஹன்சாட் துணை ஆசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்றபோது அவரது பதவி உயர்வால் ஏற்பட்ட காலி என்தானத்தை நிரப்பு படி கோரி சனப் பிரதிநிதிகள் சபையின் ஹன்சாட் தமிழ் அறிக்கையாளர் மேடைத்தங்கத்தை தூது சென்றார்களாம். அவர்களுக்குக் கிடைத்த பதில் தமிழச் சமூகத்திற்கே அதிர்ச்சி தருவதாக அமைந்துவிட்டது.

"உங்கள் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் தமிழில் பேசுவதே கிடையாது. தற்பொழுது பதவியில் உள்ள தமிழ் அறிக்கையாளர்களுக்கே பேரிய வேலையில்லாதிருக்கும்போது மேற்கொண்டு நியமனங்களை எப்படிச்செய்வது?" என்று மேலிடகதர் தூது போனவர்களிடம் கையை விரித்தார்களாம்.

[illegible]க்குத் தேர்தல் தமிழ் [illegible]ச்சியைத் தட்டி எழுப்பிப் படிப்பறிவில்லாத பாமர மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்றுப் பாராளுமன்றப் படிக்கட்டுகளை ஏறுபவர்களின் ஏறிய எண்ணையே உதைப்பது போன்ற இச்செயலை விட்டு, மாவட்ட சபை சம்பந்தமாக வரித்து கட்டும் தமிழ்க் கட்சிகளின் வாலிப முன்னணியின் நிரத்தை கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுகிறோம்.

தமிழ்மொழிக்காக உரிமைப் போர் நடத்தியவர்கள் தமிழில் உரையாற்றவும், எண்ணங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுவும் தமக்குள்ள இயலாமையைப் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொண்டு அவ்வகையில் இயலக்கூடியவர்களுக்கு வழிவிட்டு ஒதுங்கிக் கொள்ளுவது விரும்பத் தக்கதாகும். அல்லாவிட்டால் வெளிநாடுகளில் நடைபெறும் தமிழ் மாநாடுகளுக்கு நமது பிரதிநிதிகளாகச் சென்று தமிழில் பிழைபடப் பேசத் தெரியாத தவித்து நமது மானத்தை வாங்கும் இழிசெயல் தொடரவே செய்யும்.

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடும், பங்குபற்றும் பிரதிநிதிகளாக, பாவையர் நகுமியும்.

இது விடயமாகவும் பலத்த கருத்துவேறுபாடுகள் நிலவி வருகின்றன. எதிர்வரும் மகாநாடுகளுக்காவது தமிழ் ஆராய்ச்சியோடு சம்பந்தப் பட்டவர்களை அனுப்ப முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென நம்புகோம்.

தமது கல்லூரி அரசுக்கேறிய தமிழ் நாடகத்தின் மத்தியில் தமிழ் அலவியின் முன் தோன்றி ஆங்கிலத்தில் பேசிய அம்மையார் ஒருவரும் மேற்படி மகாநாட்டில் பார்வையாளராகக் கலந்து கொண்டாராம். இதையிட்டு அழுவதா சிரிப்பதா என்று அபிப்பிராயம் வெளியிடாது, அங்கு அவர் பெற்ற தமிழ் உணர்வு மேற்கொண்டு அவரது கல்லூரி நடத்தும் விழாக்கள், வைபவங்களைத் தமிழில் நடத்த அவருக்கு போதிய எழுச்சியைத் தரவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போம்.

தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு எந்த மொழியில் நடைபெற வேண்டுமென்பதை யிட்டும் மகாநாட்டில் கருத்து வேறுபாடு எழுந்துள்ளதாம். மகாநாட்டில் வரிக்கப்படும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் தமிழிலும் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டதை மொழிவெறி என்றும் வர்ணிக்கிறார்கள். உலக மெல்லாம் தமிழ் மொழியைப் பரப்ப சர்வ தேச மொழி ஒன்றைப் பயன் படுத்துவதை யாவரும் வரவேற்க வேண்டும். அந்த வகையில் பாரிஸ் நகரில் நடைபெறவிருக்கும் முன்றாவது மகாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட விருக்கும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் சகலமும் பிரஞ்ச மொழியிலும் இருப்பது விரும்பத் தக்கது. தமிழ் மொழியின் அருமை பெருமைகளை ஆங்கில மொழி மூலம் தெரிந்து கொண்டு பயனடைந்த வர்களே நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அதே போன்று ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் முக்கிய மொழியாகவும், வளர இலக்கியத்தின் முதல் மொழியாகவும் கருதப்படும் பிரஞ்ச மொழி மூலம் ஐரோப்பிய மக்கள் கவனத்தைத் தமிழின் பால் திருப்ப நாம் முயற்சி யெடுக்க வேண்டும்.

மேலும், மொரிஷஸ் தீவுகளில் வாழ்ந்து வரக்கூடிய தமிழ் மக்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் மொழியை மறந்தவர்களாக, பிரஞ்ச மொழி பேசுபவர்களாக மாறிவருவதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மலேயாவில் நடைபெற்ற முதல் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட மொரிஷஸ் தீவின் பிரதிநிதி ஒருவரே இச்செய்தியை வருத்தத்தடன் தெரிவித்து அம் மக்களை மீண்டும் தமிழ்ப்பேசும் மக்களாக மாற்றுவதில் தமிழ்நாட்டரசாங்கம் சிரத்தை யுற்றிருப்பதாகவும் கவலை தெரிவித்திருக்கிறார். இந்நிலை மாற்றுவதற்கும் தமிழை மறந்த பிரஞ்ச பேசிவரும் தமிழ் மக்களுக்கு மீண்டும் தமிழின் அருமை பெருமைகளைக் கூறித் தமிழை அறிமுகப்படுத்துவதுமாகும் பாரிஸ் மகாநாடு வழிநிற்க வேண்டும். மகாநாட்டு அமைப்புக் குழுவினர் மட்டுமன்றித் தமிழக அரசும் இது விடயத்தில் சிரத்தை கொள்ளவேண்டும்.

சுதந்திர நினைவு

முத்தர் : "இம் முறை மிகுந்த எழுச்சியுடன் சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டத்தில் எமது உள்ளத்தை அதிகம் கவர்ந்த நிகழ்ச்சி எது...?

சித்தர் : "சுதந்திர தினம்" என்ற நினைவே எழவில்லை — அது இருக்கட்டும்; யாருக்குச் சுதந்திரம்? என்ன சுதந்திரம்? சொல்ல வெட்கமில்லையா?

முத்தர் : என்ன! அப்படியா ஆவேசமாகப் பேசுகிறாய்? நாட்டுப் பற்றில்லாதவர்கள் என்று ஊரார் கூறப்போகிறார்களே. விடயத்தைக் கூறுங்கள்.

சித்தர் : "இலங்கைப்பாருங்கோ — முத்தரமாமா" உணவு உடுப்பை இன்னுமென்னென்னவோ எல்லாம் இங்கு இறக்குமதியாகுது; பணம் ஏற்றுமதியாகுது; மக்களுக்கோ கயதேவையைப் பூர்த்தியாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் வளர்ந்து வரவில்லை! பிறகு என்ன சுதந்திர தினம்? சொன்னபடம்?

முத்தர் : "அது சரி; நீங்கள் கூறிய விடயம் உண்மை; இப்படி நல்ல நினைவுள்ள வீரர்கள்தான் எம நாட்டுக்கு இன்று வேண்டும். இது இருக்க, உங்கள் கருத்து என்ன?

சித்தர் : திருமலையில் நிகழ்ந்த இந்த விழாவில் ஆண் விசாரிகள் மண்வெட்டியுடனும், பெண் விசாரிகள் தாவியக் கதிர்களுடனும் ஊர்வலம் வந்தார்களாமே! கேள்விப்பட்டது. பெரும் மகிழ்ச்சி. இதுதான் எனக்கு கவர்ந்தது.

— ராமர் — ராதா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உதயதாரகை

உதயதாரகை
UTHAYATHARAKAI

1968 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மீ 9 ஆம் நாள்

வளர்ந்து வரும் சுதந்தர தாகம்

இலங்கை சுதந்தரமடைந்து இருபது ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. சுதந்தர மென்னும்போது அதிகாரம் கையாளியதையே பாராட்டி வந்தோம். ஒருவராட்சி இன்னொருவர் கைப்பட்டது.

பூரண சுதந்திரம் பெற்ற மகிழ்ச்சி இன்னும் கிட்டவில்லை. அதைப் பற்றியதாகம் அதிகரிக்கிறது. இனவேறுபாடும், மொழியும், மதமும் பாராட்டப்பட்டு, அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் ஆசையில் காலமெல்லாம் கழிக்கிறது. கழிவிரக்கப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

உணவுக்கும் உடைக்கும் வேறு தேவைக்கும் அன்னியர் தயவை நாடவேண்டிய நிலை மாறவில்லை. கொடுத்து 'வாங்கவும் பொருளாதாரம் இடக்தரத்தக்க தாயில்லை. இரந்து நிற்கும் நிலை தோன்றியது' நிலைமை மோசமாவதை உணரத் தொடங்கியுள்ளோம். பொருளாதார சுதந்தரம் நோக்கி முன்னேற முயற்சிக்கிறோம்.

அரசாங்கத்தின் இம்முயற்சி பயனளிப்பதாய் தெரிகிறது. உணவுறபத்தி விசேட கவனம் பெறுகிறது. பெருந்தொகைப் பணமும் முயற்சியும் செலவிடப்படுகின்றன. இயற்கை தடைபோட்டபோதிலும் சிறிதளவு வெற்றி கண்டுள்ளோம். பெரு வெற்றி காண விழைகின்றோம். உணவு இலக்கையே ஏற்றமடையாகுவகாலம் நோக்கி முன்னேறுகிறோம். காட்டின் நீர்வள, நிலவளத்தையும் வேண்டுமளவு செய்யவல்லார் தொகையையும் காணும் புறநாட்டார் நம நுழிநிலை கண்டு என்னி நகையாடும் நிலைமாறி இருக்கிறது.

இதற்கு மக்களின் ஏகோபித்த முயற்சியே அவசியம். வீடெல்லாந் தம் தேவைக்கு வேண்டிய காய்கறித் தோட்டங்களும், காட்டெலாம் செங்கில் வினையுங் களனிகளுமாய் மாறக் கடவுள் சென்றொழியும் நீர் தேக்கப்படவேண்டிய தேவை நமக்குண்டு. இத்தேவையைப் பூர்த்திபாக்கி, நாடு உணவில் சுயதேவைப் பூர்த்தி காண மக்களின் ஒத்துழைப்பைக் கோரி நிற்கிறது சுதந்தரதாகம்.

ஈயிருக்கும் நாடு நமதென்ற நினவில் பெருமையும், நமக்கு வேண்டியவைகளை உற்பத்தியாக்கும் ஆர்வமும் சுதந்தரதாகத்தால் எழுவன. உடையும் பிறவும் தேடத் தொழில் நிலையங்கள் தோன்றுகின்றன. மக்கள் ஆதரவு வேண்டுமே.

நமது நிலைமைக்கேற்ற வாழ்க்கை முறையும் இச்சுதந்தர தாகத்தைத் தணிக்கும். எளிய வாழ்வு நமக்கனுகூலமாகும். நிர்வாணப் பக்கிரியானாரே காக்கி. சுதந்தரை கட்டி மகிழ்ந்தாரே இந்தி விடுதலை வீரர். அன்னிய பொருள்களில் மோகங் தவிர்த்தனர் இந்தியப் பொதுமக்கள் நாம் செய்வதென்ன? மாற்றமுண்டா? மனமுண்டா? சுதந்தரங் கிட்ட வேறு வழி?

பொருளாதார விருத்திக்கு ஒற்றுமை பெரிதும் வேண்டியது. ஒற்றுமைக்குத் தடையானவை நீக்கப்பட்டாக வேண்டும். யாவரும் இக்காட்டு மக்களாய்ச் சம உரிமையுடன் வாழ வழி காண்பவராய் ஆக்கப்பட்டாலன்றி ஒற்றுமை பலக்காது. உயர்வு கிட்டாது. சுதந்தர தாகந் தணியாது. சுதந்தரமே கிட்டாது. மதத்தின் பேரால், இனத்தின் பேரால், மொழியின் பேரால் மக்களிடையே பேதத்தை வளர்த்துச் சுயநலம் பார்க்கத் துணிவாரின் நாச வேலைகள் உணரப்பட வேண்டும். நீக்கப்பட வேண்டும்.

ஒன்றுபட்ட முயற்சியும் ஒத்துழைப்புமே சுதந்தர தாகந் தீர வழிகாட்டும். மெய்யான சுதந்தர இலங்கை உருவாக வழி பிறக்கும்.

சொல்லிலும் செய்கை கூடிய சத்நமாய்ப் பேசுகின்றதா?

(Do Actions Speak Louder Than Words)

வண. டாக்டர் ஜேம்ஸ் மேதர்

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உபதேசங்களில், செய்கைக்கு அதிக விசேஷமான இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மகிமை பிரசங்கத்தில் அவர் கேட்ட பெரிய கேள்வி, "நீங்கள் விசேஷித்துச் செய்கிறது என்ன?" பரி. மத்தேயு. 5:47; "மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்," மத். 7:12. இன்னொரு கருணாம் இயேசு, "உங்கள் சத்துருக்களைச் நேசியுங்கள், நன்மை செய்யுங்கள்" என்றார். பரி. லூக்கா 6:35. வேறு திருஷ்டாந்தங்கள், பரி. லூக்கா 6:9; 10:28; பரி. யோவான்ன சுவிசேஷம் 13:15; 15:5. பரி. பவுலு அவருடைய நிருபங்களில் சாதனையின் விசேஷத்தை வெகுவாய் வற்புறுத்தினார். ரோமர் 7:15; 7:19; 13:3, I கொரிந்தியர் 10:31; II கொரிந்தியர் 11:12; கலாத்தியர் 6.10; I தீமோத்தேயு 6:18; கொலோசேயர் 3:17 பாருங்கள். யாக்கோபு அவருடைய நிருபத்தில் 1:22 ல் 'செய்கிறவர்களா யிருங்கள்' என்றார். (Be ye Doers). பேதுரு அப்போஸ்தலன் எழுதிய இரு நிருபங்களிலும் செய்கையின் விசேஷத்தைப்பற்றிக் கூறினார். (2:15; 3.11; 3:17; 1:10)

(1) பலருடைய சீவியத்தில், பேச்சே அதிகமா யிருக்கிறது. அதினால், தியானத்துக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நேரம் குறைகிறது அல்லது பல தருணங்களில் தியானத்துக்கு நேரமில்லாமலே போகின்றது. மறுபக்கமாய்ச் செய்கை தியானத்தை வளர்க்கிறது; அதைவிட மனுஷன் தன்னைத்தான் அறிந்து கொள்ளவும், கடவுளுடைய துணையைத் தேடவும் செய்கை அவனுக்குத் தூண்டுதலைக் கொடுக்கிறது. பல விஷயங்களில் வாய்ப்பேச்சு இலகுவாய் இருக்கின்றது. ஆனால் அதைச் செய்யாய்த் திருப்புவது கஷ்டமா யிருக்கின்றது. பைசிக்கிளில் ஓடுவது, இலேசான காரியம்; 'அது என்ன, ஏறியிருந்து இரண்டு கால்களாலும் மிதிக்கிறதுதானே' என்று ஒருபையன் பேசினான். பைசிக்கிளில் ஓடினபோது விழுந்து கைகள் இரண்டையும் முறித்தான். பைசிக்கிளையும் உடைத்தான். கிறிஸ்தவ சீவியத்தில், பேச்சல்ல செய்கையே மகா முக்கியமானது.

(2) நாலு சுவிசேஷங்களிலும், நம்முடைய இரட்சகர் புகழ்ந்து பேசிய சிலநபைய சம்பவங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய செய்கைகளையே அவர் மெச்சிப் பேசினார். பரி. மாற்கு யன் சுவிசேஷம் 12:41—44 பாருங்கள். ஓர் ஏழையான விதவை காணிக்கைப் பெட்டியில் இரண்டு காசு போட்டாள். மனுஷர் மதிப்பில் அது அற்பமான காணிக்கை. ஆனால் இயேசு, "மற்றெல்லாரைப் பார்க்கிலும் இந்த ஏழை விதவை அதிகமாய்ப் போட்டாள்" என்று கூறி அவளுடைய செய்கையை புகழ்ந்தார். அதே சுவிசேஷம் 14:6—9 பாருங்கள். ஒரு ஸ்திரி விலையேறபெற்ற 'நளதம்' என்ற தைலத்தை இயேசுவுக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினாள். இயேசு அவளுடைய செய்கையை மெச்சினார். பரி. மத்தேயு 9:2 பாருங்கள். நாலுபேர் ஒரு திமிர்வாதக்காரனைச் கமக்கு கொண்டு வந்து இயேசுவின் பாதத்தில் வைத்தார்கள். அவர்களுடைய செய்கையின் விசுவாசத்தை இயேசு புகழ்ந்தார். பரி. லூக்கா 10:38—42 பாருங்கள். மரியாள் தன்னை விட்டு எடுபடாத நல்ல பங்கை தேர்ந்து கொண்டாள் என்று அவளுடைய செய்கையை இயேசு புகழ்ந்தார். "ஸ்திரிகளிடத்திலே பிறந்தவர்களில் யோவான்ஸ்நானனைப் பார்க்கிலும் பெரிய தீர்க்கதரிசி ஒருவனும் இல்லை" என்று இயேசு யோவான் ஸ்நானனைப் புகழ்ந்தார். ஏன்? அவனுடைய உடையல்ல, உணவல்ல, அவன் இயேசுவுக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்திய செய்கையே அவன் புகழப்படுவதற்கு நியாயம். பரி. லூக்கா 7:24-28 பாருங்கள். நன்மை செய்வதல்லாம் ஆவலுள்ளவர்களா யிருக்க வேண்டும். கஷ்டத்திலிருக்கிற ஓர் ஆளுக்குச் செய்த உதவி 100 வீடுகட்டிக்கு கொடுத்த முதல் பேரல் நமக்கு அதிக இலாபத்தை காலத்தில் காட்டும்.

(3) மனுஷனுடைய சிருட்டிப் பின் சாயல் அல்லது பிரதிரூபம், அவன் செய்கைக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டானென்று வெளிப்படுத்துகின்றது. அவனுடைய கைகள், அவனுடைய இரு பக்கங்களில் இருப்பதும் அவனுடைய தோள்களுக்மேல் அவனுடைய தலை வைக்கப்பட்டிருப்பதும், அவனுடைய இரு கால்களும், அநேக பொருத்தங்ள், சந்துகள் யாவும், மனுஷன் சிருட்டிக்கப் பட்டிருப்பதன் நோக்கம் செய்கை என்று தெரிவிக்கின்றன. சபையின் விசுவாசப் பிரமாணங்கள் (Creeds) முக்கியமானவை' நமமுடைய ஆராதனைகளில் சபையார் யாவரும் சேர்ந்து அவைகளைச் சொல்வதின் நியாயம் இதே. இவ்விசுவாசப் பிரமாணங்களிலிருக்கும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் முக்கியமானது. ஆனால் விசுவாசப் பிரமாணங்களின் வார்த்தைகள், நம்முடைய சீவியத்தில் செய்கைகளின் விசுவாசப் பிரமாணமாய் மாற வேண்டும்.

(4) கடவுள் இரியை செய்து கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய அடியாருக்கு என்றும் இரியை செய்துகொண்டிருப்பது, கடவுளுடைய ஓழுங்கு, "சும்மா" இருப்பவர்களுக்கு கடவுளில் பங்கல்ல. பரி. பவுல் எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில், "நற்கிரியை கனிசெய்கிறதற்கு, நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு கடவுளுடைய செய்கையாய் இருக்கிறோம்" என்று சொல்லுகிறார். 2:10 பாருங்கள். மனுஷனுக்குள் அடக்கமாய் புதைந்து, மறைந்து இருக்கும் பல தத்துவங்கள், புதைந்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொக்கிஷங்களைப்போல இருக்கின்றன. இவைகள் வெளியே கொண்டு வந்து கடவுளின் மகிமைக்காகப் பிரயோகிக்கப்படவேண்டியவை. இதற்கு நாம் நமமுடைய சீவியத்தில், பேச்சு இயலாமல், செய்கைக்கு, கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கண்ணிழந்த போதினிலே

(John Milton எழுதிய "ON HIS BLINDNESS" என்ற கவிதையின் தமிழாக்கம்)

வாழ்க்கை என்னும் படகினிலே பயணித் தாம் வந்ததுமே
கண்ணி லிருந்த ஒளியதனை விண்ணி னின்னாள் எடுத்ததினை
எண்ணி பார்த்தால் பரமனவன் எடுத்து வைத்து வருந்தாதோ?
பயனை முற்றும் முடியும்வரை கண்திறன் நின்ற பயனுண்டோ?
கரையினில் ஏறி நிற்கையிலே கர்த்தன் கடிந்திட வொணாமோ
நித்தம் அவன் புகழ்பாடலே உத்தம ஆன்மா விழைந்திடுமே.
கண்ணை பறித்த இறைவனவன் பணியைப் பின்னர் வேண்டுவதுண்டோ?

புலம்பலை முற்றும் விட்டுவிடு மனதேறுதல் கூறுதென் பொறுமையுமாம்
வல்லான் பொய் மகாராஜன் அவனுகியும் அந்தமும் இல்லாதவன்
மாளிடன் நிறமும் அவன்பணியும் வல்ல இறைவற் கெற்றவையோ?
உன்சிறிய சுமையைச் சாந்தமுடன் சுமந்துக் கொண்டலைந்திடுவாய்
வாடா நிறையுடனே வாழ்ந்திடுவாய் வாழ்ந்திடுவாய் வாழ்ந்திடுவாய்

S. S. N.

நவீன யாழ்ப்பாணத்தின் சிற்பி

பேரிவல் டைக் என்னும் "யாழ்ப்பாண இராசா"

சரியாக நாற்று வருடங்களுக்கு முன்பு யாழ்ப்பாணத்தின் அரசாங்க அதிபராகப் பேரிவல் டைக் என்னும் ஆங்கிலேயர் கடமையாற்றி வந்தார். தமது சாமத்தில் அவர்க முடியாத காரியங்களை கொண்டிருந்த இப்பெரியார் மறு சமயங்களுக்கும் சீதிமானுகக் காட்டியிளிந்தார். இவரின் உயர்ந்த குணத்தைக் கண்ட யாழ்ப்பாண இந்துக்கள் இவரை "யாழ்ப்பாண இராசா" என அன்புடன் அழைத்தனர்.

இவர் சென்ற நாற்றாண்டின் முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாண சீர்வாசப் பொறுப்பையேற்றார். அப் பொறுப்பு யாழ்ப்பாணத்தில் பொதுவாக எல்லாத் துறைகளிலும் நலிவுக் தளர்ச்சித் தன்மை காணப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியினின்றும் ஆங்கில அரசின் ஆட்சிக்கு மாறிய காலத்தில் இப்பிரதேசத்தின் நிர்வாக சீர்குலைந்திருந்தது. போர்த்துகீயர் பாலகர் நடுவிட்டபடியால் கவனிப்பாற்று விட்டுவிடுகுன்ன, பொதுவான பாதுகாப்புப் பொறுப்பாக இருக்க தலைமைக்காரரும் ஏனையோரும் கள்ளருடனும், கொள்கைக் கட்டத்தினருடனும் ஒடிய சேர்ந்து மக்களைக் கொள்ளையடித்தார்கள். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட வெல்லை வரிக்கல்லாகிய மதகுகளும் தூர்த்து போனமையினால் மழை பெய்யும்போது நெல்லாக வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டு மக்களுக்குப் பெரும் சேதத்தை விளைவித்தது.

யாழ்ப்பாண மக்கள் நன்னடமும், விவசாயத்திலும், கிலத்திலும் தங்கியிருக்க வேண்டியிருந்தமையால் பொருளாதாரத் துறையில் மாற்றமடைந்த சமூகாய் துறையிலும் மாற்றம் ஏதவும் ஏற்படவில்லை. மிகவும் இறங்கான சாதி வேறுபாடுகளும், குடி மக்கள் முறையும் மக்களுக்கிடையே அபிப்பிராயி ஏற்படுவதைத் தடுக்கவை. போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோர் காலங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கல்வி நிலையங்கள் பாடசாலைகள் மக்களுக்கிடையே கல்வி நிலையங்கள் எதவும் தோன்றவில்லை. பிறகு ஏற்ப சமயத்தவர்களாக வரிவடைய விளங்கிய கல்விமுறை சுருக்கமாகத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூட முறை எனலாம். இக்கல்வியும் அங்கு போதிக்கப்பட்ட பாடங்களும் மக்களுக்கு நிலையே முன்னேற்றத்திற்குக்கடவாக வினங்கும் சில மாபுகளை ஒழிக்க வேண்டிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடிய தகைமை வாய்க்கிதாக இருக்க வில்லை. இத்தகைய அரசுற்ற நிலையில் இருந்த யாழ்ப்பாணத்தைச் சென்ற நூற்றாண்டின் நிருப்பத்தில் ஏனைய மாகாணங்களிலும் பார்க்கச் சில துறைகளில் முன்னேற்றமடையச் செய்த பெருமை நிறைந்த மினரிமாரையும் அங்கு கடமையாற்றிய ஆங்கில அரசாங்க அதிபர்களையும் சாரும். யாழ்ப்பாண மக்களுக்கிடையே ஆங்கில கல்வியையும், மேலைக்கு கலைவையே பொதுத்தத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலும் பிற சாதிகளும் சென்று அரசாங்க உத்தியோகங்களில் அமரக்கூடிய வாய்ப்பினை அமெரிக்க மினரிமாரும் ஏனைய மினரிமாரும் செய்து கொடுத்தார்கள். தமதுபத்தின் பலவேறு பகுதிகளும், வேறுகள முயலாகவும், ஏனைய அபிவிருத்திகள் முயலாகவும் நலமுறுதற்கு ஏற்ப வருகைவர் ஆக அரசாங்க அதிபராய்.

1829 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1837 இல் ஆரம்பமாகவரை வடமாகாணத்தின் அரசாங்க அதிபராக கடமை யாற்றிய ஹேரி யாழ்ப்பாணத்தில் சென்ற நாற்றாண்டில் மறக்கவொணாப் பட்ட பலவான அபிவிருத்தி நிட்டங்களை ஆரம்பித்து வைத்தார். சென்ற நாற்றாண்டில் அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய ஹேரி அரசாங்க அதிபர்களுக்கு ஏவலாக அதிகாரிகளுக்கு ஏவலாக அதிகாரங்களை ஒப்படைத்து ஆலோசனை கூறுபடுத்தினதும் ஆகுதல். யாழ்ப்பாண மாவட்ட ஆரம்ப அரசாங்கத்தின் கடமையாகிய வரைவு பிரயோகிக்கப்பட்ட பெருமையை ஹேரியே சேரும். ஹேரியின் ஆலோசனையுடனே ஆரம்ப அரசாங்கத்தினால் மடக் பிரைமறி பாடசாலையாகிய ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பல சாதியர்களையும் தாம் வருந்த நிட்டத்தை சொல்லிப்பிரதிபலிப்பதாகவும் அமைந்திருக்கு அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரமும் பெற்றார்.

மடக்கிய கல்வி முதல்வராக யாழ்ப்பாணம் முழுவதையும் தெருக்கள் மூலம் இணைப்பதை சென்றது. ஒல்லாந்த காலத்தில் போடப்பட்ட மண் பாதைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் ஆகி காலத்தில் இருந்தமையே. ஆயினும் கல்லில் பல பாதைகள் செய்கிறார்கள் செல்லுகுன்ன கல்லை அவுடுன் ஒளிந்திருக்கும் பாலங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டன. மக்களுக்கு மாத்திரமல்லாது மாடுகளுடைய பெக்குவரத்தைச் செய்யவும் பயன்படுத்தும் முயல்களும் பாதைகளை அமைத்திருக்கு கலுவிப்பட்டன. பல புதிய பாதைகளும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. இப்பாதைகளின் இருமருங்கும் பலவகை மரங்கள் பயிரிடப்பட்டன. மரங்கள் வெயிலுக்கு நிழலாகவும் மழை காலத்தில் வீடுகளை கட்டுவதற்கு பிரயோசனமாகவும் செல்வதற்கு வசதியாகவும் நடப்பட்டன. நீர் அருந்துவதற்கு மிளாகவே மடுவை செய்வதாகு அவர் அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை செலவிடாது 1834 ஆம் ஆண்டு செஞ்சட்டத்தை விடைத்து அதிகாரங்கள் கபளாகிக் தார். இதன் விளைவாக மக்கள் தூர இடங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்வதற்கு தமது பொருள்கள் இல்லாமல் கொண்டு செல்வதும் முடிந்தன. இவர் காலத்தில்லேயே புகைமுறிவு, அளவிறுவு, சீமுறிவு, எழுவிறுவு, பொதுத் துட்டு களில் பெருகுகள் அமைக்கப்பட்டன. இவை தவிர தெருக்களை வாழ்ப்பாணம் வடமேற்கு பகுதியுடனும் இவை வைப்பின் ஏனைய பகுதிகளுடன் இணைக்கப்பட்டன.

வாழ்ப்பாணத்தில் சாதி வேறுபாடும் குடிமக்கள் முறையும் மடக் கிரியாக காணத்தும் தனது கொடிய கரங்களை நீட்டியிருந்தன. 19 ஆம் நாற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதல் குறிப்பாக புதிய புதிய தொழில் துறைகள் ஏற்பட்டு வியாபாரங்களின் வேளாளர்களில் மாத்திரம் தமதி யிருக்காது வேறு நிலைகளில் சென்று தமது வருவாயைத் தேடிக்கொண்ட குடிமக்களுக்கு வேளாளருக்குமிடையே பல பிரமுகர்கள் ஏற்பட்டன. இராசதுரையார் அரசாங்க அபிமானத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கும் ஒவ்வொரு மாத அறிக்கையிலும், இந்தி மக்கள்பற்றி ஏதும் சாக்கைகள் பற்றியும் தனக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டார். இவர் காலத்தில் குடி மக்களுக்கும், வேளாளருக்குமிடையே உடைத்து குடிமை முறை மீதான பற்றிய வழக்குகளை குடிமை முறையைச் சட்டபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள ஆயிலைய வந்ததாக மறுதலாகி, அவர் முயற்சியுடன் வேளாளர்களின் எண்ணங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் நிறைவேறு போய விட்டன. இடுமக்களது தனி மனித உரிமையை துவர் மதித்து வந்தார். ஆகவே இந்தக் குடிமக்கள் முறையில் சற்றுக் கவிகம் ஏற்பட வைத்தும் நாவலு பொறுப்பாயார்.

வடக்கு நாடு தெரியாதா, இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டியபடியான காரியம் உதவியா. கோயாயிருக்கின்ன, சென்னையின் தேவாலயத்திற்கு கண்டிக்கு ஒவியுன் வெளிநாடுகளை தேவாலயத்திற்கும் ஆதரவளித்துள்ளார். எனினும் ஏனை சமயத்தவரு பொங்கிகு மாருக, நிலவுவர்கள் வடக்கு முயலாக போது வடக்கு கண்டிக்கு தவறவில்லை. 'வடக்கு துரை' காலத்திலேயே மக்கள் தொழில் வளர்ந்துவிடக் சைவ ஆலயம் கட்டி பிரசிப்பெறவாயின. வடக்கேயுள்ள ஆங்கிலேயர் தெருக்களை வருத்தக் கொண்டுபோய் விடுத்து அவைகளை விலைகொண்டு" என்கிறார்கள் ஆர் கலியக்கை பெற்றிருக்கார். யாழ்ப்பாணச் சீவன் கொலியில் சம்பாத்திருக்கிறா கடத்தொன்ன வருவதிலிருந்து அவர் பொருட்படுத்தாது அவர்களுடுத்திக் குதிரை வண்டியில் வடக்கு நிமித்த மலைகள், சாவகச்சேரி சந்தியின் மக்களிடம் பெற்று அவர்களுக்கு மேலாக வடக்கின் கண்டவர்த்தக் ஆராதி. இரவு சைவ ஆலயங்களில் வேளை, மணி கேட்பதினை தமக்கு இடையூறு விளைவிப்பதாய் புரை செய்த கிரிஸ்தவ மிஷனரிமார் பொன் றோடு வடக்கின்கு கண்டவர்திற்கு வளைந்தார்கள்.

சென்ற நாற்றாண்டில் மத்திய அரசாங்கத்தினது வளைவு பெரும்பாலும் மிகவாயிருக்க வள்ள பெருந்தோட்டப் பயிர்செய்கையை விரிவுக்கு செய்வதில் கொடுக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு என்னென்ன தேவை எவ்வகைத் தீர்மானித்து யாழ்ப்பாண மக்களிலும் பார்க்க அவைகளுக்கு அரசாங்கத்தாரே யாயிருக்கார் மடக் கவார். கரம் கொண்டு தமது, வலியெடுத்துக்கொண்டு பொற்றுக்கொண்டு அவைகளைப் படல் வேண்டுமென அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்தார், இதற்கு முன்னை இடத்தைத் துறைமாற்றி விட்டு பின்னரதற்கு அரசாங்கம் இணங்கவில்லை.

மடக்கிய சிரவாகத்தின் பிரமுகரிலே சைவ மகாஜனமே கிறிஸ்தவ

(தொடர்ச்சி 8 ஆம் பக்கம்)

வருடாந்தக் கூட்டங்கள்

சபைகளின் வருடாந்தக் கூட்டங்கள் முடிந்து விட்டன. வரவு செலவுகள் முடிக்கப்பட்டன. கடனில்லாமல் கணக்கு முடித்த சபைகளுக்குத் திருப்தி. கடனுடன் கணக்கு முடித்த சபைகளும் உண்டு. உத்தியோகத்தர் தெரிவுகளும்முடிந்துவிட்டன. கடவுளுக்குத் தந்தி செலுத்தி அறிக்கைகளும் எழுதப்பட்டாயிற்று. எல்லாம் மாமூல் விஷயங்களே.

சபைக் கணக்குகள் ஆராயப்படும்போது ஒவ்வொரு அங்கத்தவர் கணக்கும் எப்படியிருந்ததென்று ஆய்வும் தேவை. பிரசங்மாயல்ல, அமைதியாய்க் கடவுள் சமுகத்தில் ஆராயப்பட்டிருக்க வேண்டும். அது கடனில்லாக கணக்காகுன், வித தவையின இரண்டு காரணமாயிருந்தால், ஆபேலின் காணிக்கையாயிருந்தால் பாக்கியமே. அப்படி ஒவ்வொருவர் கணக்கும் இருந்தால் சபைக் கணக்குத் திருப்தரமான தெனலாம். ஒரு சிலரின் கொடையால் கணக்கு முடிக்கப்பட்டதாயின் நிலைமையை நாமே மட்டிட்டுக்கொள்ள வேண்டியதுதான்.

வருடாந்தக் கூட்டங்கள் சில வற்றில் சபையார் பலரைக் காணுமே. நல்ல வேலையாக வருடாந்தக் கூட்டங்களுக்குக் 'கோறம்' இலாமற் செய்யப்பட்டாயிற்று. அதனால் கூட்டங்கள் தடையின்றி நடந்தேறின. சபை விஷயமாய் சபையாருக்குள்ள கரிசனையை மதிப்பிட இக்கூட்டங்கள் உதவின. வேறு சில கூட்டங்களில் ஆராதனைகளிற் காணப்படாதவர்களையுங் காண முடிந்தது. ஆலய ஆராதனைகளுக்கே சமுகமளிக்க முடியாத தொல்லையுள்ளவர்கள் எப்படியோ இக்கூட்டங்களுக்குச் சமுகமாயிருந்தனர். தம்மில் ஒருவரை சபை உத்தியோகத்தராக்கி விட இவர்களுக்குள்ள ஆசை மறு தொல்லைகளையும் மேற்கொள்ள வைத்தது. சபைக் கடமைகளில் அக்கறையுள்ளவர்கள் தள்ளப்பட்டு, சபைக்கு வெளியே நிற்பவர்கள் தெரியப்பட உதவியாயிருந்தது சபை விஷயத்திலுள்ள கரிசனை அத்தலைதாய்க் காணப்பட்டது.

சபை வருஷாந்தக் கூட்டங்கள் முடிந்தன. அத்தியட்சரினை வருடாந்தக் கூட்டமும் சமீபக்கிறது. இரகசியத் திட்டங்கள் பேச்சுகள் கேட்கின்றன. சபையும் உலக தொடர்பான ஒரு நிறுவனமோ என்ற ஐயம் எழ இங்கிருந்சிகள் உதவுகின்றன. சபை விஷயமாயல்ல தனித்தனி ஆட்களின் வல்லமை விளக்கும் நேரமாய் வருடாந்தக்கூட்டம் கழிபுமோ என்ற ஐயமும் உண்டாகிறது.

சபை தெய்வீக நிறுவனம். அதன் அங்கங்கள் கண்ணியமானவர்கள் — கண்ணியமானவர்களாயிருக்க வேண்டியவர்கள். அவர்கள் பேச்சும் செயலும் அதை வெளிப்படுத்தும். அப்படியிருக்கிறதாவெனக் காண, ஆண்டவருக்குள் அவருடன் கருமங்கள் நடைபெறுகின்றனவா எனக் காண அத்தியட்சரினை வருடாந்த கூட்டம் உதவியாக இருக்கப் போகிறது. அதைக் கருதிற்கொண்டு நடந்துகொள்வதுவ வருடாந்தக் கூட்டத்தில் சமுகமாய் இருக்கும் பிரதிநிதிகள் கடனாக இருக்கிறது.

தனிமரங் நிறமைக்கோ, நலனுக்கோ ஆசைக்கோ ஏற்ற தாயன்றி, சபையின் நன்மைக் காணவைகள் நடைபெற இவ் வருடாந்தக்கூட்டம் உதவட்டும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Morning Star

9TH FEBRUARY, 1968.

PRIME MINISTER'S MESSAGE

Last week we referred in these columns to a few matters in which, in our opinion, the Government had let down the people and should take active steps to improve. We are glad this week to find the Prime Minister is concerned very much with these matters and is determined to set them right. His message to the nation broadcast on Independence Day was quite characteristic of Mr. Dudley Senanayake, not depending on vote-catching slogans, but full of sound reason and realism. First, in very clear words he explained the reasons for the present economic crisis the country is facing. Chief among them are the sharp reduction of income received from tea and rubber, and the rising cost of rice in the world market. He said: "We are unable to buy even one measure of rice for a pound of rubber," whereas in the past we could buy 100 measures. And the cost of rice has increased from £30 a ton in 1965 to £50 in 1967. As he stressed, this is a fact which all of us must acknowledge. Therefore, the production of rice in the country should receive the highest priority. Mr. Senanayake was happy at the response the Government has so far had to its appeal for increased production. In the last two years the target set for it has been exceeded. He is confident that, if the response continues to be favourable, the target of producing of seventy-five per cent of our rice requirements by 1970 will be reached without difficulty. His appeal, hence, is to the people to work hard to make this possible.

His second appeal to the people is to practise austerity, which is so necessary at this critical stage in the country's history, and to cut down all unnecessary expenditure. The Government expects to pass legislation toward this end, and he felt sure that every one would give it full co-operation in this matter. It must be agreed that we as a people are prone to spending lavishly on several non-essential matters. In most cases we do so for the sake of winning cheap popularity or as status symbols. As has often been pointed out by several persons, the sums of money spent on weddings and funerals are a good portion of them, sheer waste. In such a situation as this sacrifices are inevitable.

Thirdly, the emphasis the Prime Minister placed on the need for unity in the country is most welcome. He rose to great heights indeed when he said: "In the past what we have sown is not paddy but enmity and hatred. The nation became divided. In such an environment, no development is possible. It is by ensuring the just rights of all, whether they belong to the major or minor communities, and our united efforts that we can go forward to improve our lot and emerge into the sunshine of prosperity". We are glad that Mr. Dudley Senanayake has given public utterance to this most needed emphasis. Both the majority community and the minorities need this reminder. They also must welcome what he said recently at a meeting held in the Kalmunai electorate in support of the F. P. candidate in the current byelection: "Democracy does not merely elect representatives to Parliament for every term. It is a guarantee of rights to every individual. This means a duty to safeguard and protect the minority by the majority. If a minority is denied its rights by the majority, then it is not democracy but a dictatorship. The National Government is fighting to maintain the true way of democratic life through which we can pull out this country that was plunged into misery, poverty and ruin by the racialist rule of the previous regime during its period of nine years". It is hoped that the Government will not permit any thing to deter it from this course its leader has set before it, and will not hesitate, even a bit, to translate such a healthy policy as this into action.

IMPRESSIONS

of the 11th. Biennial Session of the Synod of The Church of South India.

BY I. P. THURAIRATNAM.

I

The meetings were held in the Stanes High School, Coimbatore, from the 12th. to the 16th. of January, 1968. The first sitting began at 4-30 p. m. on Friday, the 12th. After the opening devotions by Sevak S. Selvaretnam, who officiated as Chaplain of the Synod throughout the five days, the Hony. General Secretary, Dr. (Mrs.) Renuka Somasekhar, made a brief but lucid statement concerning the programme and procedure to be followed. This set the pace and tone for the meetings and it was evident within the first one hour that this session was going to be different from its predecessors.

The Moderator, the Most Rev. P. Solomon, delivered his address which was noteworthy for its directness, simplicity and humility. He welcomed three new Bishops to the Synod — the Rt. Rev. V. William of South Kerala, the Rt. Rev. T. S. Joseph, Asst. Bishop of Madhya Kerala and the Rt. Rev. H. D. L. Abraham, Asst. Bishop of Mysore. The Moderator briefly surveyed the work done during the last biennium referring in particular to Inter-Church Relations in South India, Co-operation in Theological Training, C. S. I. Related Missions in the West, C. S. I. Overseas Mission and the Supplement to the Book of Common Worship. He also referred to the theme selected for meditation during the meetings - "Ministries of the Church in its neighbourhood". The Church is the servant people of the Servant Lord. Men and women, clerical and lay — all are needed to fulfil the Church's mission. The traditional patterns of service like medical and educational work may not be relevant to the present day. The Church should be mindful of its special ministry to rural, urban and industrial societies. The Church should involve itself in the total life of the locality sharing the joys and sorrows of its neighbourhood.

Business Meetings

The business meetings then started. The Moderator was flanked on one side by the Deputy Moderator, Bishop Lesslie Newbigin, and on the other by the General Secretary, Dr. (Mrs.) Somasekhar. The team was equal to any situation. The nimble mind of Bishop Newbigin led the Synod out of many constitutional tangles. The statesmanship of Mrs. Somasekhar cleared the air every time it tended to be fouled. The Moderator was impartial even to the point of non-involvement in crucial issues. But the Deputy Moderator and the General Secretary were wide awake reminding the Synod of its high calling and keeping it within the framework of general policy.

Overseas Visitors

There were about 200 people at the meetings — Bishops, Clerical and Lay Delegates, Fraternal Delegates, Overseas Visitors and Observers. The Overseas Visitors included a galaxy of Secretaries of Mission Boards and Societies from the United Kingdom, America and Australia. A representative of the World Council of Churches was also present. Coming from different parts of the world they could not all converge at Coimbatore on the first day. There were plane delays and other mishaps. The Rev. Telfer Mook arrived only on the third day having been delayed first at New Delhi and then getting involved in a train collision between Madras and Coimbatore. He looked tired and prepossessed. Perhaps there were problems to be solved in South India.

Innovations

There were a few important and interesting innovations at the Synod this time. First was the appointment of a Chaplain to lead all the devotions, thus ensuring a unity of thought and spirit. Next was the selection of a theme for the meetings: "Ministries of the Church in its neighbourhood." All the talks and sermons and Bible Studies and meditations led again and again to the same theme. There were three Bible Studies, each of an hour's duration, on three days conducted by Bishop Gnanadason. Printed notes of the Studies had been distributed earlier and this was imaginative. The Bishop selected the Book of Jonah for study. Without a scrap of notes the Bishop talked and expounded with well-chosen words and well-rounded sentences the hidden meanings of the story. The talk read like a book. It flowed like a gentle stream. There was humour, anecdote and, above all, reference to practical problems in every day church life. Again and again the study led to the question, "Which is the Church's neighbourhood?" The studies were so instructive and inspiring that in the end, at the unanimous request of the members, it was decided to print and publish not merely the notes but the entire talks for the benefit of all.

Total Participation

Another innovation was the grouping of the delegates into fourteen Commissions, each with a Chairman, a Secretary and a Resource Person. These Commissions were to study the reports of the various Synod Boards and Committees for the last biennium and bring forward recommendations to the Plenary Meeting. The recommendations, when accepted by the full meeting would form the bases for the work of the different Committees during the next biennium. The reports of the Synod Standing Committees had been sent to every delegate some weeks prior to the Synod Meeting and the delegates were asked to inform the Secretary of their preferences as to the Commissions in which they wished to serve. At Registration time the delegates were given each a dossier containing all the working papers. The Commissions to which they had been assigned were also indicated.

Almost the whole of the second day was set aside for the deliberations of the Commissions. They met in groups three times during the day aggregating to over five hours. The Secretaries were asked to hand in their reports at the Secretariat the next morning. These were then duplicated and placed in the hands of the members for discussion at the Plenary Meeting on the following day. Each Secretary presented the recommendations briefly explaining them and answering questions. The recommendations were then discussed and decisions taken. In the past, reports of Synod Boards and Committees were presented direct to the Plenary Meeting. They were discussed amidst much confusion and *ad hoc* decisions taken. A few stalwarts dominated the meeting and the rank and file felt either shy or diffident to speak. By the new procedure the average member felt free and confident in smaller groups. He also felt that he was contributing something towards the deliberations of the Synod. It was total participation.

Synod Board of Mission and Evangelism

One of the items that attracted much attention was the Missionary Exhibition organised by the Synod Board of Mission. The findings and recommendations of the Report, called 'Renewal and Advance', published in 1964 had given a great impetus to the Diocesan Boards of Mission with the result that intense evangelistic work is now being done by several dioceses. Special work is done among the backward tribal people in the Nilgris in the Coimbatore Diocese, the coastal settlers in Madhya Kerala in spite of opposition from the Communists, and among the hill tribes in the Kanyakumari Diocese. Also there is concentration of work among Muslims in a number of dioceses. A feature in modern India is the rise of City and Industrial Missions. The work of the Parkal and Nirmal missions in the Medak church [illegible] they it was recommended that these missions should not remain the responsibility of some dioceses only but should be the concern of the entire Synod.

The Exhibition sought to convey through graphs, charts, pictures, objects, specimens, etc., an idea of the tremendous work that is being done by the Home Missions and the Overseas Mission. There were the clothes worn by the hill tribes, the jewelry of the coastal settlers, the utensils they used and the herbs of the medicine man who treated them with or without effect. To thousands and thousands of these unfortunate people the Gospel of Our Lord comes as refreshing and satisfying news.

Overseas Mission

The Rev. and Mrs. Paul Manickam, our missionaries in Thailand, who are now on furlough in India, were also present at the Synod. Mr. Manickam has been a very sick man, paying a heavy toll for his difficult work and hard life. It was obvious that he bore the marks of pain and yet he spoke joyfully of his work among the leprosy students at the Christian Service Centre and his missionary journeys with them in his Landrover, eating their food and sleeping with them under the same roof. He is pastor of about ten leprosy groups in the country. The work includes annual revival meetings, house visits, preaching at worship services and administering the sacraments. Summer evangelistic campaigns are held in distant provinces using religious dramas, movie-pictures, personal testimony, distribution of leaflets and the sale of Bible portions. Mr. Manickam has prepared 40 monthly Bible-study lessons in Thai. 2600 copies of 12 pages each are printed every month. He has also written a book of 100 sermons in Thai for various seasons and occasions. Significant work has also been done by the translation of the C. S. I. Liturgy into Thai.

Mr. Manickam is looking forward hopefully to returning to Thailand in order to continue his good work. But there are serious difficulties. One is the anxiety about his health. The other is the greatly enhanced cost of the work in Thailand owing to the devaluation of the Indian currency on the one hand and the increased cost of living in Thailand on the other. A third is the difficulty of transmitting the money. The budget has increased from Rs. 16000/- per annum to Rs. 26000/-. The Synod Executive has consented to vote Rs. 6000/- of the excess. It is hoped to make up the balance of Rs. 4000/- by requesting the dioceses for increased contributions. The share of the Jaffna Diocese has been raised from Rs. 1000/- to Rs. 1200/-. Let us hope that the Jaffna Diocese will give this amount and give it cheerfully. A giving Church is a living Church. When a Church lives for others, it receives new life from the Lord of the Church. It is time that we outgrew the habit of confining our responsibility for evangelism to the boundaries of the local church or to our own diocese, and instead join with others in obedience to carry out the Great Commission of our Lord. Shall we give and give generously?

The C. S. I. is also supporting four Papuan ministerial candidates in their Theological training in order that they may continue the work that the late Rev. Satya Joseph, our first missionary of revered memory, started in Papua. An appeal was received during the 1966 Synod for a sum of Rs. 3000/- towards the cost of a motorised canoe. This appeal was sent out to the children and youth of the C. S. I. who collected Rs. 5000/-. A sum of Rs 1000/- being the cost of a memorial stone to be placed over the grave of the Rev. Satya Joseph, was also sent.

(To be continued)

THE SECOND INTERNATIONAL CONFERENCE-SEMINAR OF TAMIL STUDIES

BY A. SHANMUGATHASAN,
(Lecturer, Collegiate Department, Jaffna College.)

After a break on Sunday the 8th, Monday morning brought the delegates back to the Centenary Auditorium. Prof. Karl A. Keller, University of Lausanne, presided over the morning Plenary Session. Incidentally Prof. Keller, who can converse well in Tamil, had translated one of the Sangam Classics *Thirumurugatrupadai*, into French. The first paper to be presented that morning was on "Landmarks in the History of Tamil Literature" by Dr. V. I. Subramaniam, Professor and Head of the Department of Linguistics, University of Kerala. He said "Consequent on the revival of interest in the history and culture of Tamilnad accelerated by the attainment of Independence and by the exposure of the Tamils to similar attempts in other languages, a few noteworthy landmarks relevant to the history of literature have been brought to light in recent years". He continued to say that the history of a literature is not merely an attempt to date literature but also to trace the development of genre, metre, society and thought.

The second paper, which was commented by the Chairman as an interesting one, was on "Problems of Official Translations" presented by Mrs. Maheswary Balakrishnan from CEYLON. She brought out some genuine difficulties over translations. She convinced the participants of the necessity for a Bureau of Translation under the auspices of I. A. T. R and the uniformity in the selection of equivalents. There was a lively discussion over her paper She referred to newspapers using நாஜிஅரசு for resignation, இசை for readiness, ரத்து for cancel etc. and said "The newspapers have the power to popularise these inaccurate and inelegant words among the semi literate people. A competent body such as the I. A. T. R. should, therefore, devise ways and means of cleansing the language of these unsavoury elements." Mr. N. Parthasarathy, a Journalist from Madras, challenged her statement about the newspapers. Before Mrs Balakrishnan could answer him, another delegate from Tamilnad answered Mr. Parthasarathy by referring to many 'inaccurate and inelegant' words from the Tamilnad newspapers. By the way, the Government of Madras is now planning to introduce the study of Science through the medium of Tamil at the University level. At this juncture Mrs. Balakrishnan's suggestions regarding translations were well received by the people of Tamilnad, including the Hon'ble Minister for Education, Mr. Nedunchelivan.

After the First International Tamil Conference held in Kula Lumpur, the late Dr. M. Rajamanickam made the concrete suggestion that more importance should be given to Tamil in a Tamil Seminar instead of a foreign language. Some other scholars also fervently hoped that in future Conferences both English and Tamil would be given equal prominence. But at the Madras Centenary Auditorium delegates were free to comment and ask questions in Tamil over a paper presented in English. On the first day of the Conference, Prof. Jean Filliozat had to seek the help of the Rev. Fr. Thaninayagam for translation of some questions that were asked in Tamil. The organisers of the Second International Tamil Conference allotted an entire Morning Session to papers in Tamil. At the Group Sessions, there was a separate group where papers submitted in Tamil were read and discussed. The writer of this article read a paper on "Dramatic and popular usage" in one of those group sessions on the 6th January.

Tuesday, the 9th morning, was devoted to Tamil Papers. Prof. T. P. Meenakshysundaram, Vice-Chancellor, Madurai University, occupied the chair. A few non-Tamil speaking delegates who could follow the proceedings in Tamil were seen in the Conference Hall. Prof. M. Varadarajan spoke on "காலம் தோறும் தமிழ்" and L. P. Kr. Ramanathan Chettiyar read his paper on "சங்க இலக்கிய ஆய்வு." These two Professors spoke in Tamil fluently and created a good impression as speakers. Many delegates participated in the discussions.

The last serious session of the Conference was on Wednesday, the 10th. Dr. S. M. Katre, who submitted a paper on "Organisation of an International Institute of Tamil Studies", did not attend the Conference to present the paper in person. There was a change in our original programme for that morning. Since Dr. Katre was absent, they planned to utilise the time for a summing up speech by the Hon'ble Chief Minister of Madras, Mr. C. N. Annadurai. Therefore, Mr. K. Santhanam, whose paper was sheduled to be read at 11-15 a.m, spoke on "The Future of Tamil" at 9-15 a.m. The Hon'ble Mr. C. N. Annadurai spoke in English for about an hour.

Apart from the Plenary and Group sessions, I should mention here about the Structured Panels where a select group of scholars took part in debate on important, specified subjects. Sessions of the Structured Panels were held in the evenings at the Centenary Auditorium. On the 5th. the subject for discussion was "Comparative Studies in Medicine with special reference to the Tamil Siddha Systems." Dr. Ratnavelu Subramaniam was the Chairman and about eight scholars participated in the discussions. On the 6th Dr. Kamil Zvelebil was the Chairman and Dr. C. H. Thomas was the initiator of the discussions on "On Language Stability and on the Formal vs. Informal Dichotomy in Tamil"; Dr. J. R. Marr, Dr. R. E. Asher, Dr. M. Andronov, Mr. M. Shanmugam, Mr. A. Subbiah and Prof. V. I. Subramaniam took chief part in the discussions.

On the 8th evening there was an interesting discussion "On Musical Systems" under the Chairmanship of an eminent musician, Prof. M. M. Dandapani Desikar. Reputed musicians like Mr. M. P. Somasundaram, Prof Ramanathan, Mr. Dharmapuram Swaminathan etc., and scholars in music took part.

The last session of the Structured Panels was held on the 9th evening. The Hon'ble Thiru V. R. Nedunchelivan, Minister of Education, occupied the chair. The subject on which a lively discussion took place was 'Translation from and into Tamil and coining Terms." The discussion leader was Justice M. Ananthanarayanan, Chief Justice, High Court, Madras.

At 11-30 a. m on the 11th there was a Summing-up Session at the Children's Theatre, Government Estate, Madras. Dr. Sunithi Kumar Chatterji was the Chairman. One delegate from each country was allowed to speak. Justice Dr. H. W. Thambiah, the leader of the Ceylon delegation, thanked the conveners of the Conference. The academic side of the Conference came to a happy close after the Chief Minister's Farewell banquet that night.

The organizers of the Conference arranged a Cultural Tour to the places of interest like Chidambaram, Thiruvarur, Thanjavur, Coimbatore, Madurai, Thirunelveli, Thiruchirapalli. The special train with First Class sleeping accommodation and dining car facilities left Egmore Station with the foreign delegates on the night of January 11. The people and the governing body of every town showed their hospitality and generosity by entertaining the delegates. Civic Receptions were given to the delegates in each town. The organizers had made all arrangements for the delegates to visit the important places of interest. Since a day was allotted to each town, we had to rush to each place. Though it was a tiresome journey, we enjoyed the Cultural Tour very much. The special train returned to the Madras Beach Station on the morning of January 18. From the 18th onwards most of the foreign delegates, who attended the Second International Conference-Seminar of Tamil Studies, started bidding good-byes.

Printed and published for the American Ceylon Mission by Mr. Abraham Saravanamuthu Thambiratnam, residing at Manipay, at the American Ceylon Mission Press, Uduvil Road, Manipay, on Friday, 9th February, 1968.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org